

แบบประเมินบทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ (ภาษาไทย) : กิจกรรมการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว
อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

(ภาษาอังกฤษ) : Tourism Activities and Cultural Tourist Behavior Of Thai Tourists, Family Groups Sangkhlaburi District Kanchanaburi

หัวข้อการพิจารณา

หัวข้อ	คะแนนประเมิน					ข้อแก้ไข / ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
1. บทคัดย่อ				✓		1.2/Key words
2. Abstract				✓		1.2/Key words
3. บทนำ				✓		ด.
4. วัตถุประสงค์การวิจัย/การศึกษา				✓		ด. แต่ควรชัดเจนขึ้น
5. วิธีการวิจัย/วิธีการศึกษา				✓		ด. แต่ควรชัดเจนขึ้น
6. ผลการวิจัย/ผลการศึกษา				✓		ด. แต่ควรชัดเจนขึ้น
7. สรุปผลการวิจัย/สรุปผลการศึกษา				✓		ด.
8. อภิปรายผล/ข้อเสนอแนะ				✓		โปรดแก้ไขให้ชัดเจนขึ้น
9. เอกสารอ้างอิง				✓		ด.
10. ความใหม่และคุณค่าทางวิชาการ				✓		ด.

(อาจมีเอกสารแนบหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม - ถ้ามี)

**กิจกรรมการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว
อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**

ศรเพชร ยิงมี^{1*}, เสกสิทธิ์ ปักซี่², บรรจบพร อินดี³, สายใจ รัตนสังธรรม⁴

¹สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี,

²สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี,

³สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี,

⁴สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี,

ศรเพชร ยิงมี : mixobar007@gmail.com

พรเมศร์ อินทพ
บทคัดย่อ
1102

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาบริบทของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 400 คน โดยแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชน โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ด้วยการวิเคราะห์สาระ (Content Analysis) เกี่ยวกับบริบทกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว โดยการวิเคราะห์ทางสถิติสหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวกับ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบไปด้วย กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลให้พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว มีความสัมพันธ์กันทางลบ ในระดับต่ำมาก ($r = -.034$) โดยเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับต่ำ ($r = .146$) โดยเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีกับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าเท่ากับ 0.571 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.571 > 0.05$)

คำสำคัญ: กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พฤติกรรมนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว, m20ng5

**Tourism Activities and Cultural Tourist Behavior
Of Thai Tourists, Family Groups
Sangkhlaburi District Kanchanaburi**

Sornpech Yingmee^{1*}, Sakesit Paksee², Banchobporn Indee³, Saichai Rattanasatjatham

¹Hospitality Industry in Tourism Management Faculty of Management Sciences
Kanchanaburi Rajabhat University,

² Hospitality Industry in Tourism Management Faculty of Management Sciences
Kanchanaburi Rajabhat University,

³ Hospitality Industry in Tourism Management Faculty of Management Sciences
Kanchanaburi Rajabhat University,

⁴ Hospitality Industry in Tourism Management Faculty of Management Sciences
Kanchanaburi Rajabhat University,

Sornpech Yingmee : mixobar007@gmail.com

Abstract

11/27/2014

This research aims to 1) study the context of cultural tourism activities, Sangkhlaburi District Kanchanaburi. 2) To study the behavior of Thai tourists, family groups in cultural tourism, Sangkhlaburi District Kanchanaburi. 3) To study the relationship between family group Thai tourists behavior and cultural tourism activities Sangkhlaburi District Kanchanaburi. and Tourist Behavior of Thai Tourists, Family Groups. The population is Thai tourists, families traveling on cultural tourism. Sangkhlaburi District Kanchanaburi. The sample group used in the research was Thai tourists, family traveling in cultural tourism Sangkhlaburi District 400 people in Kanchanaburi Province were obtained from Multi-Stage Sampling. The tools used in the research were: 1) Interview with community stakeholders. Data from respondents were analyzed through Content Analysis on the context of cultural tourism activities. By analyzing a correlation statistical analysis (Pearson Product Moment Correlation) on the relationship between family group Thai tourist behavior and cultural tourism activities, Sangkhlaburi District Kanchanaburi. The results of the research were as follows: 1) cultural tourism activities, Sangkhlaburi District Kanchanaburi. province consists of rural lifestyle tourism activities. 2) Demographic characteristics such as gender, age, occupation status and average monthly income. Resulting in behavior Cultural tourism was statistically significant at 0.05 3) Rural life tourism activities Sangkhlaburi District Kanchanaburi With the behavior of Thai tourists, family groups was a very low negative correlation ($r = -.034$), statistically significant relationship of .01 and Cultural and tradition tourism activities Sangkhlaburi District Kanchanaburi Province and the behavior of Thai tourists, family groups was a low positive correlation ($r = .146$) statistically significant relationship of .01

Keywords: cultural tourism activities, Tourist behavior, Family traveler.

Kavehbor

1. บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวที่รัฐบาลในหลายประเทศต่างส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมขึ้น เพราะนอกจากจะเป็นสินค้าและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคมและอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชนได้เป็นอย่างดี ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนจึงได้ให้ความสำคัญกับการรื้อฟื้นประเพณีที่กำลังสูญหายกลับมาอีกครั้ง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งกระตุ้นให้คนท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจต่อวัฒนธรรมของตน และมีความตื่นตัวที่จะอนุรักษ์และพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนมากขึ้น (Vareiro, Ribeiro, & Remoaldo, 2017) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เน้นความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนที่หลากหลายทั้งสิ่งที่จับต้องได้ เช่น สถานที่สำคัญทางศาสนาและประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์สถาน สถานที่แสดงทางวัฒนธรรมของชุมชน ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น และสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น ค่านิยม วิถีการดำเนินชีวิต ทั้งของดั้งเดิม เช่น งานแสดงพื้นบ้าน อาหารท้องถิ่น หรือของร่วมสมัยอย่าง เช่น ศิลปะร่วมสมัย อาหารผสมผสาน (ชายชาญ ปฐมกาญจนนา & นรินทร์ สังข์รักษา, 2558)

สำหรับประเทศไทยนั้นได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก เห็นได้จากการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลกที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นบนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย โดยใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะพื้นที่เพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น โครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี มีการใช้ภูมิปัญญา วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ แปลงเป็นรายได้ รวมทั้งทำให้มีคุณค่าเพียงพอให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมและใช้จ่ายเงินในทุกกิจกรรมของชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวใน 55 เมืองรอง โดยเน้นการสร้างงานให้กับชุมชนผ่านการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นผ่านภูมิปัญญาและวัฒนธรรมเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่า (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ซึ่งนโยบายดังกล่าวเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นประกอบไปด้วยหลายปัจจัย ซึ่งปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีในแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Destination Attributes) เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และกิจกรรมการท่องเที่ยว ดังการศึกษาของ Dabphet (2017) ที่พบว่า ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว และความปลอดภัย เป็นองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่สำคัญของนักท่องเที่ยวในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย นักวิชาการหลายท่าน (HA. Schänzel & Yeoman, 2014; Vareiro et al., 2017; Wu & Wall, 2016) แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวแต่ละประเภทจะมีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มแตกต่างกันไป โดยเฉพาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวจะต้องการแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองต่อคนทุกวัยในครอบครัว สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Yeoman, Schänzel, & Smith (2013) ที่กล่าวว่า นักการตลาดควรให้ความสนใจกับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว เพราะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการท่องเที่ยวและความต้องการที่แตกต่างออกไปจากนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะโครงสร้างของระบบครอบครัวทำให้รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวแบบครอบครัวมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น พ่อ-แม่-ลูก พ่อ-ลูก แม่-ลูก ครอบครัว เกย์/เลสเบียน รวมทั้งมีคนหลายช่วงวัยในการเดินทาง ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อย่างชัดเจนเพื่อให้สามารถนำเสนอสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

การตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวมีความซับซ้อนมากกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น เนื่องจากมีเด็กและคนชราที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการเลือกแหล่งท่องเที่ยว (Kozak & Duman, 2012; H. Schänzel & Yeoman, 2015; Yang, Khoo-Lattimore, & Yang, 2020) จึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวจำเป็นต้องมีสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวทุกช่วงวัย ซึ่งปัจจุบันการศึกษาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวจะได้รับความสนใจมากขึ้น (Kong & Loi, 2017; Kozak & Duman, 2012; HA. Schänzel & Yeoman, 2014; H. Schänzel & Yeoman, 2015; Vareiro et al., 2017) แต่การศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวมีค่อนข้างจำกัด โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

จังหวัดกาญจนบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ในภาคตะวันตกของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับหลายประเทศ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว โดยมีผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นเริ่มมีความสนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน

จังหวัดกาญจนบุรีมากขึ้น อาจเพราะเริ่มเกิดความนิยมและมีความน่าสนใจ ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี มีมุมมองเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับกลุ่มครอบครัวที่ดี สามารถทำให้เกิดการท่องเที่ยวและเกิดความสัมพันธ์ อันดีในครอบครัวมากขึ้นได้ (สรเพชร ยิ่งมี, 2558) กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตรวมถึงประวัติศาสตร์ ประเพณีของชุมชนที่มีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็น วัฒนธรรมจากชุมชนเชื้อชาติ ของชาวบ้านที่อยู่มาตั้งแต่ดั้งเดิมและมีชุมชนชาวบ้านที่ย้ายถิ่นฐานมาอาศัยอยู่ในจังหวัด กาญจนบุรี เช่น กะเหรี่ยง มอญ ลาว ไชยคำ ฯลฯ มีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ โดยเฉพาะมีชาวมอญมาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จนเป็นชุมชนมอญ มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่น่าสนใจและมีความน่าสนใจสำหรับการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวที่ต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายของชุมชนในเมืองเช่นนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว อำเภอสังขละบุรีมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชุมชน ชาวมอญและความมีเอกลักษณ์เฉพาะที่ของสถานที่ จนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว (ธัญญพัทธ์ มีสมกลิ่น และคณะ, 2558) ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดังที่กล่าวมาจะต้องมีกิจกรรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ให้เหมาะสมโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว

ปัจจุบันกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรีจังหวัดกาญจนบุรียังมีการศึกษาน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวที่มีลักษณะของสมาชิกในครอบครัวที่มีช่วงวัยที่ต่างกัน และอาจจะขาดการรับรู้และความเข้าใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอสังขละบุรี ในงานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งเน้นในการศึกษาบริบทกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่ามีรูปแบบใดบ้าง จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชนและการทบทวนวรรณกรรม รวมถึงเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยเฉพาะความสัมพันธ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ในระดับใดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวได้อย่างยั่งยืน

นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวค่อนข้างหลากหลายมาก ไม่ว่าจะเป็นการร่วมกิจกรรม การท่องเที่ยว รวมทั้งพฤติกรรมเกี่ยวกับอาหารและสถานที่พักผ่อนที่แหล่งท่องเที่ยวควรจะศึกษาและจัดเตรียมไว้รองรับ นักท่องเที่ยวให้ได้อย่างทั่วถึง เช่นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่อาจจะยังไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม ครอบครัวได้ทุกช่วงวัย เพราะอาจจะยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยังน้อยและอาจจะยังขาดการศึกษาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ กิจกรรมที่มีอยู่ว่าสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกเพศทุกวัยหรือไม่ เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัด กิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาบริบทกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกลุ่ม ครอบครัวจะช่วยให้ผู้ประกอบการและนักการตลาดการท่องเที่ยวสามารถพัฒนาและนำเสนอกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาบริบทของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
- 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีกับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว

3. สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษา กิจกรรมการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ได้สมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว (กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์)

H_0 : กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว

H_1 : กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (mixed method research) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ กรณียุทธจำนวนประชากรและกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนโดยใช้สูตรของทาโรยามาเน (Taro Yamane, 1973, P.125) โดยในปี 2559 จังหวัดกาญจนบุรีจากข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ ปี 2559 มีนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 777,278 คน (Tourism Statistics 2016) สามารถคำนวณ ได้ 399.83 หรือ 400 คน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 400 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling Techniques) ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มพื้นที่การวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีรายละเอียดดังนี้

1) สะพานมอญ หรือ สะพานอุตตมานุสรณ์	6) ด่านเจดีย์สามองค์
2) หมู่บ้านชาวมอญ	7) วัดสมเด็จ (เก่า)
3) วัดวังแก้วเวภาราม (ใหม่)	8) ถ้ำแก้วสวรรค์บันดาล
4) เจดีย์พุทธคยา	9) เมืองบาดาล เขียมชมโบสถ์
5) ถนนคนเดินสังขละบุรี การแสดงศิลปวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์	

ผู้วิจัยสุ่มสถานที่ท่องเที่ยวจากรายชื่อด้านบน โดยวิธีการสุ่มแบบอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากได้สถานที่ท่องเที่ยวตัวอย่าง 5 แห่งดังนี้

1) สะพานมอญ หรือสะพานอุตตมานุสรณ์	4) ด่านเจดีย์สามองค์
2) วัดวังแก้วเวภาราม (ใหม่)	5) หมู่บ้านชาวมอญ
3) เจดีย์พุทธคยา	

ขั้นตอนที่ 2 จากสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 5 แห่ง ที่สุ่มได้ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการสุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่ทั้ง 5 แห่ง ที่สุ่มได้ด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 400 คน

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographic Data) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว โดยลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย กลุ่มครอบครัว อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

โดยส่วนที่ 3 และ 4 เป็นคำถามแบบ Rating Scale (ศิริกัลยา พิจิตรธรรม 2551 : 20) มาตรฐานที่ใช้เลือกคำตอบมี 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนน	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว
เชิงคุณภาพ

ใช้แบบสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่

1. ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 3 คน
2. ผู้นำท้องถิ่น (กำนัน) จำนวน 3 คน
3. ประชาชนในพื้นที่จำนวน 14 คน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องดังต่อไปนี้

1) สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาจากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบริบทของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2) นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

3) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ระหว่างข้อความถามกับประเด็นหลักของเนื้อหาโดยการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 115-117)

4) คัดเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพพร้อมจัดทำแบบสอบถาม

5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจำนวน 30 คน

6) นำแบบสอบถาม มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) จากแบบสอบถามทดสอบก่อนใช้จริงพบว่าค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามงานวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ซึ่งสอดคล้องกับศิริชัย กาญจนวสี (2544) ที่กล่าวว่าเกณฑ์สำหรับการใช้ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ค่าดัชนีที่คำนวณได้ต้องมีค่า มากกว่า 0.50 ($IOC > .50$) จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนั้นแบบสอบถามทุกข้อของผู้วิจัยในครั้งนี้ จึงมีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้

7) นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วนำมาตรวจแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์แล้วนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยจัดทำผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูล โดยทำแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด
- 2) นำแบบสอบถามที่ได้ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เชิงคุณภาพ

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบริบทของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 1) แล้วนำผลที่ได้นำไปออกแบบข้อคำถามในแบบสอบถาม เพื่อหาความสัมพันธ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

เชิงปริมาณ

ข้อมูลที่ได้เก็บจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเรียบร้อยสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) นำแบบสอบถามที่คัดเลือกทั้งหมดลงหมายเลขประจำฉบับ

2) จัดทำคู่มือรหัส (Code Book)

3) นำข้อมูลทั้งหมดลงรหัส เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

4) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้รูปแบบตารางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

4.1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage of Frequency) เพื่ออธิบายดังนี้

ข้อมูลในส่วนที่ 1 ด้านประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คำถามส่วนนี้จะใช้มาตรวัดระดับบัญญัติ (Nominal Scale) และมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ข้อมูลในส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี คำถามส่วนนี้จะใช้มาตรวัดระดับบัญญัติ (Nominal Scale) และมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

ข้อมูลในส่วนที่ 3 และ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวัดระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว โดยลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราอันตรภาค (Interval Scale) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 2) และใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์สมมุติโดยการหาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนแบ่งเป็น 5 ช่วง (ธีรวิทย์ เอเกกุล 2542:111) ตามระดับความสำคัญที่มีต่อปัจจัยต่างๆดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย

ข้อมูลในส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

4.2) สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของสองกลุ่มประชากร (T-Test) โดยใช้ในการวิเคราะห์ ความแตกต่างค่าเฉลี่ยกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ และวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว จำแนกตามเพศ โดยจะเป็นการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามนั้นจะแตกต่างกันในทุกกลุ่มของตัวแปรอิสระหรือไม่ การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์หาความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of variance (F-test) สำหรับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ย โดยจำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และวิเคราะห์ความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว จำแนกตาม เพศ สัญชาติ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ค่า F-Test ในการทดสอบ ผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าค่าเฉลี่ยของทุกกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่ 3) และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชาวไทยกลุ่มครอบครัว

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่ มกราคม 2560 - ธันวาคม 2560

5. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง กิจกรรมการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี สรุปผลได้ดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 มีอายุ 18 – 25 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีสถานภาพโสด จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 มีอาชีพข้าราชการ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 ตามลำดับ สามารถแสดงผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เคยเดินทางมา อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 มีการจัดการเดินทางท่องเที่ยวเอง จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวคือ รถยนต์ส่วนบุคคล จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 มีลักษณะพฤติกรรมในการพักผ่อนประเภท โรงแรม จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 มีระยะเวลาที่พักระหว่างการท่องเที่ยว 2 คืน จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 มีการค้นคว้าหาข้อมูลการท่องเที่ยว จากอินเทอร์เน็ต จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในครั้งนี้ เฉลี่ย / ครั้ง คือ 5,001 – 7,000 บาท จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 เลือกรับประทานอาหารที่ ร้านอาหารท้องถิ่นในชุมชนที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยว จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 เลือกเครื่องดื่ม น้ำอัดลม จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และคิดว่าเครื่องดื่มในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ควรมีลักษณะ น้ำสมุนไพร น้ำผัก น้ำผลไม้ ที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ตามลำดับ และมีผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

3) บริบทกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบไปด้วย กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท, กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โดยนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ดังนี้

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมการท่องเที่ยว สะพานมอญ หรือ สะพานอุตตมานุสรณ์ ได้แก่ การชมสะพานไม้ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย การชมแสงสีทองของพระอาทิตย์ขึ้นในยามเช้า เป็นกิจกรรมที่ทำให้ท่านพักผ่อน ผ่อนคลายและสบายใจ ($\bar{X} = 3.91$) คือ เห็นด้วยมาก กิจกรรมการท่องเที่ยว เรียนรู้ วิถีชีวิตของชาวไทย ชวมอญและชาวกระเหรี่ยง การพูดคุยและเครื่องแต่งกาย เป็นกิจกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะที่น่าหลงใหล ($\bar{X} = 3.60$) คือ เห็นด้วยมาก

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรม การตักบาตรมอญ เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวบ้าน เป็นกิจกรรมที่ทำให้ท่านได้เรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.74$) คือ เห็นด้วยมาก กิจกรรมการท่องเที่ยว ชม การละเล่นรำตง” ศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง (โปว์) และการแสดงศิลปะวัฒนธรรมพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ในอำเภอสังขละบุรี เป็นกิจกรรมที่น่าตื่นตาตื่นใจหาชมได้ยากและน่าอนุรักษ์เอาไว้ และน่าส่งเสริมประเพณีให้รู้จักมากขึ้น ($\bar{X} = 1.99$) คือ เห็นด้วยน้อย

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมการท่องเที่ยว วัดหลวงพ่อดุตตะมะ หรือ วัดวังแก้วเวการาม (ใหม่) เจดีย์พุทธคยา และด่านเจดีย์สามองค์ เป็นกิจกรรมที่เป็นการทำบุญไหว้พระ เพื่อความเป็นสิริมงคลเมื่อมาเยือน มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ มีสินค้าขายแถมและสินค้าท้องถิ่นที่หลากหลายเหมาะสำหรับการซื้อเป็นของฝากของที่ระลึก ($\bar{X} = 3.35$) คือ เห็นด้วยปานกลาง กิจกรรมการท่องเที่ยว เมืองบาดาล วังแก้วเวการาม (เก่า) และวัดสมเด็จ (เก่า) เป็นกิจกรรมที่น่าค้นหาและมีการเดินทางที่ผจญภัยท้าทาย น่าตื่นเต้น เป็นกิจกรรมท่องเที่ยวผจญภัยเชิงประวัติศาสตร์ ($\bar{X} = 1.73$) คือ ไม่เห็นด้วย

4) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ชาวไทยกลุ่มครอบครัว

4.1 ด้านการเดินทางไปในที่แตกต่างจากบ้านของตน และการเดินทางกลับระหว่างการเดินทางไปท่องเที่ยว ได้แก่ ท่านได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ($\bar{X} = 2.63$) คือ เห็นด้วยปานกลาง การเดินทางไปและกลับ ท่านได้รับความปลอดภัย สะดวกสบาย ตลอดเส้นทาง ($\bar{X} = 2.22$) คือ เห็นด้วยน้อย และการเดินทางไปในที่แตกต่างจากบ้านของตนทำให้ท่านรู้สึกตื่นเต้นตื่นตาตื่นใจ ($\bar{X} = 3.29$) คือ เห็นด้วยปานกลาง

4.2 ด้านการได้รับประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวและเกิดความพึงพอใจ ได้แก่ ท่านได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยว ความรู้, ความบันเทิง, แตกต่างต่างจากบ้านตนเอง, และได้รับสุนทรีภาพ ($\bar{X} = 3.13$) คือ เห็นด้วยปานกลาง ท่านรับรู้ได้ถึงความเพลิดเพลิน บันเทิง และพึงพอใจกับการท่องเที่ยวครั้งนี้ ($\bar{X} = 2.21$) คือ เห็นด้วยน้อย ท่านได้รับความสะดวกสบายตลอดเวลาในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.05$) คือ เห็นด้วยน้อย ท่านเลือกรับประทานอาหารระหว่างการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ($\bar{X} = 3.79$) คือ เห็นด้วยมาก และ ท่านชื่นชอบเครื่องดื่มน้ำสมุนไพรภายในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ($\bar{X} = 2.29$) คือ เห็นด้วยน้อย

4.3 ด้านการคาดหวัง การเลือกซื้อ แรงจูงใจ ภายในและภายนอก ได้แก่ ท่านมีการวางแผน และคาดหวังว่าจะได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวตรงตามที่สมาชิกในครอบครัวต้องการ ($\bar{X} = 3.30$) คือ เห็นด้วยปานกลาง ท่านมีแรงจูงใจ

จากปัจจัยภายใน คือ ท่านต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วยเหตุผลส่วนตัวหรือสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.43$) คือ เห็นด้วยมาก และท่านมีแรงจูงใจจากปัจจัยภายนอก คือ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าดูให้ท่องเที่ยว ด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่น่าสนใจภายในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.31$)

4.4 ด้านพฤติกรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ ความต้องการท่องเที่ยวที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในครั้งนี้ เป็นการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์เฉพาะตัวของครอบครัวของท่าน ($\bar{X} = 3.39$) คือ เห็นด้วยปานกลาง ท่านมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการท่องเที่ยวที่แตกต่างจากสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 2.50$) คือ เห็นด้วยน้อย และท่านต้องการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร ($\bar{X} = 3.72$) คือ เห็นด้วยมาก

4.5 ด้านพฤติกรรมการระลึกถึง คือ การระลึกถึงประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ได้รับ ได้แก่ เมื่อท่านกลับมาจากการท่องเที่ยวแล้ว ท่านมีพฤติกรรมแสดงออกถึงการระลึกถึง คิดถึงแหล่งท่องเที่ยว นั้น เช่น กิจกรรมกรรมการท่องเที่ยว, สินค้าที่ระลึก ฯลฯ ($\bar{X} = 3.09$) คือ เห็นด้วยปานกลาง เมื่อท่านกลับมาจากการท่องเที่ยวแล้ว ท่านมีพฤติกรรมแสดงออกถึงความประทับใจและอยากบอกต่อให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.49$) คือ เห็นด้วยน้อย และเมื่อท่านกลับมาจากการท่องเที่ยวแล้ว ทำให้ท่านระลึกและคิดถึง มิตรไมตรีที่คนในท้องถิ่นมีให้ ($\bar{X} = 3.54$) คือ เห็นด้วยมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพศ ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพ ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ไม่แตกต่าง

อาชีพ ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว มีความสัมพันธ์กันทางลบ ในระดับต่ำมาก ($r = -.034$) โดยเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับต่ำ ($r = .146$) โดยเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีกับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน มีค่าเท่ากับ 0.571 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.571 > 0.05$) โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แล้วพบว่า มีค่า -0.028 ซึ่งแสดงว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปและอภิปรายตามสมมติฐานการวิจัยพบว่า 1 นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ปฏิเสธ สมมติฐานที่ 1 ที่ตั้งไว้ 2 นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ปฏิเสธ สมมติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้ และ 3

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว มีความสัมพันธ์กันทางลบ ในระดับต่ำมาก ($r = -.034$) โดยเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับต่ำ ($r = .146$) โดยเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี กับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน มีค่าเท่ากับ 0.571 ซึ่งมากกว่า 0.05 ($0.571 > 0.05$) ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ตามที่ได้บทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชน และจากกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยว พบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบทยังคงมีนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวสนใจท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องสามารถวิเคราะห์ได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวนั้นมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวพยายามมุ่งเน้นให้สมาชิกในครอบครัวได้ร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบทสามารถรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวได้ดี เพราะมีกิจกรรมที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็น ด้านการแต่งกาย อาหารท้องถิ่น และบรรยากาศที่มีเอกลักษณ์ภายในชุมชนและที่สำคัญ นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวสามารถเข้าถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ง่ายและไม่ต้องเดินทางลำบากมากนัก หากเป็นกิจกรรมที่เข้าถึงได้ยากหรือมีข้อจำกัดค่อนข้างมาก เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวอาจจะเข้าถึงได้ลำบาก และมีความเข้าใจที่ยากกว่ากิจกรรมอื่น โดยเฉพาะช่วงอายุที่ยังเป็นเด็กหรือวัยรุ่น เพราะฉะนั้นจึงควรต้องเข้าใจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มครอบครัวอย่างลึกซึ้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจะเห็นได้ว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรเพชร ยิ่งมี (2558) ได้ศึกษาถึง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกลุ่มครอบครัวให้นำไปสู่แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นเริ่มมีความสนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดกาญจนบุรีมากขึ้นอาจเพราะเริ่มเกิดความนิยมและมีความน่าสนใจกับทุกเพศทุกวัยมากขึ้นและนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีมีมุมมองเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับกลุ่มครอบครัวที่ดี สามารถทำให้เกิดการท่องเที่ยวและเกิดความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวมากขึ้นได้ โดยมาจากกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่สมาชิกในครอบครัวสามารถร่วมกิจกรรมกันได้ทั้งครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นช่วงวัยใดก็ตาม โดยให้ความสำคัญกับปัจจัย การพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้ง 5 ด้านหรือ 5As ซึ่งในแต่ละด้านได้แก่ 1) Attractions (สิ่งดึงดูดใจ) 2) Access (การเข้าถึง) 3) Accommodation (ที่พักแรม) 4) Amenities (สิ่งอำนวยความสะดวก) 5) Activities (กิจกรรมในการท่องเที่ยว) ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัว ที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี ควรมุ่งเน้นในการพัฒนาทั้ง 5 ด้านหรือ 5As โดยมุ่งเน้นในการวิเคราะห์หาทางแก้ไขและพัฒนาเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดกาญจนบุรีที่จะสามารถครอบคลุมและทั่วถึงกับนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยในครอบครัว รวมถึงการส่งเสริมเกี่ยวกับความสัมพันธ์อันดี ภายในครอบครัวด้วยการนำแนวทางดังกล่าวไปพัฒนาต่อในงานวิจัยที่อาจจะมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับรัฐภูมิพัทธ์มีสมกลิ่น และคณะ (2558) ได้ศึกษาการกลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนชาวมอญ ในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และเพื่อศึกษาเงื่อนไขที่ทำให้สถานที่ดังกล่าวกลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน โดยอาศัยระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพทั้งการศึกษาจากเอกสารการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมตลอดจนการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่าการกลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสามารถจำแนกได้เป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงที่ 1 ก่อนการเข้ามาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ก่อนปี พ.ศ.2550) เป็นช่วงที่ผู้คนเน้นมากราบไหว้หลวงพ่อดุสิตเป็นหลัก ช่วงที่ 2 หลังจากการเข้ามาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจนถึงสะพานมอญถล่ม(พ.ศ.2550-พ.ศ.2556) ที่มีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชมวัฒนธรรมชาวมอญซึ่งยังคงรักษาอัตลักษณ์ดั้งเดิม จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์สะพานมอญถล่มจากน้ำป่าเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2556 และช่วงที่ 3 ช่วงซ่อมแซมสะพานจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2556-ปัจจุบัน) ซึ่งสะพานที่ซ่อมแซมถูกนิยามว่าเป็นสะพานแห่ง “ความร่วมมือร่วมใจของผู้คน” สะพานแห่งภูมิปัญญาของคนมอญ” จึงยิ่งดึงดูดให้ผู้คนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ดังนั้นด้วยปัจจัย จากภายใน คือ ความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชุมชนชาวมอญและความมีเอกลักษณ์เฉพาะที่ของสถานที่แล้วยังมีปัจจัยภายนอก ได้แก่ การส่งเสริมจาก ททท. และ “การแชร์เรื่องราว” ผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ ที่สร้างให้ชุมชนแห่งนี้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว

11/2 1/5 พงษ์
ในปัจจุบัน และสอดคล้องกับ พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล (2553) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทรัพยากรเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยเรื่องการศึกษาทรัพยากรเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี สามารถอธิบายผลได้ดังต่อไปนี้ การพัฒนาคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญผลการศึกษาพบว่า ควรพัฒนาการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีให้คงอยู่อย่างต่อเนื่องและควรพัฒนาอนุรักษ์ความงดงามทางศิลปวัฒนธรรมที่สร้างความประทับใจ ตลอดจนพัฒนาการถ่ายทอดภูมิปัญญาและองค์ความรู้ที่มีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้น ทำให้สามารถนำมาวิเคราะห์กับข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอำเภอสังขละบุรี ซึ่งมีความสอดคล้องกันในบางประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเป็นไปตามบริบทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่อำเภอสังขละบุรีมีอยู่จริง อีกทั้งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยวยังสามารถนำไปสู่การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของกิจกรรมการท่องเที่ยวกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวได้ เพื่อจะได้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในอำเภอสังขละบุรีที่สอดคล้องและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวมากที่สุด และยังสามารถวิเคราะห์ต่อไปได้อีกว่า กิจกรรมการท่องเที่ยว ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบใดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัว ที่นำไปสู่การดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวได้ทุกช่วงเวลาและมุ่งเน้นไปสาการท่องเที่ยวในชุมชนที่ยั่งยืน

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยคิดว่าผลจากการวิเคราะห์ต่างๆ สามารถนำไปสู่การวางแผนหรือออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดวัน และสามารถครอบคลุมกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวได้อย่างสมบูรณ์ แม้แต่การพัฒนากิจกรรมที่มีอยู่ทั้งสามกิจกรรมให้มีความโดดเด่น และยั่งยืนยิ่งจะเป็นเรื่องที่ควรเร่งศึกษาอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยใดก็ตามที่สามารถส่งเสริมให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนได้ ย่อมส่งผลต่อความสนใจของนักท่องเที่ยวที่จะมีได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะการมุ่งเน้นการจัดบริการที่เหมาะสมและน่าดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

- กุลธิดา สามะพุทธิ. (2540). การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม: ทางเลือกใหม่ของการเดินทาง. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ธัญญพัทธ์ มีสมกลิ่น และคณะ (2558). “มอญสังขละ”: การกลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดกาญจนบุรี. การประชุมวิชาการในศึกษาศาสตร์และมนุษยศาสตร์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 8: ภาควิชา มนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จังหวัดปทุมธานี
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล (2553). การศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการ การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศรเพชร ยิ่งมี. (2558). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มครอบครัวที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี. จังหวัดกาญจนบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ศิริชัย กาญจนवासี. (2544). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์
- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2551). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. ขอนแก่น : คลังน่านวิทยา
- Dabphet, S. (2017). Applying importance-performance analysis to identify competitive travel attributes: An application to regional destination image in Thailand *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*, 10(3), 7-21.
- Cohen, E. 1979. „A Phenomenology of Tourist Experience, *Sociology*, 13,p. 179-201
- Kong, W., & Loi, K. (2017). The barriers to holiday-taking for visually impaired tourists and their families. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, 32, 99-107.
- Kozak, M., & Duman, T. (2012). Family members and vacation satisfaction: Proposal of a conceptual framework. *International Journal of Tourism Research*, 14(2), 192–204.

- Schänzel, H., & Yeoman, I. (2014). The future of family tourism. *Tourism Recreation Research*, 39(3), 343–360.
- Schänzel, H., & Yeoman, I. (2015). Trends in family tourism. *Journal of Tourism Futures*, 1(2), 141–147.
- Pearce, P. L. (2005). *Tourist Behaviour : Themes and Conceptual Schemes*. Clevedon: Cromwell Press.
- Vareiro, L., Ribeiro, J. C., & Remoaldo, P. (2017). *Destination attributes and tourist's satisfaction in a cultural destination*. Portugal: the PT2020 Partnership Agreement.
- Wu, M., & Wall, G. (2016). Chinese Research on Family Tourism: Review and Research Implications. *Journal of China Tourism Research*, 12(3-4), 274-290.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3 ed.). New York: Harper and Row Publication.
- Yang, M. J. H., Khoo-Lattimore, C., & Yang, E. C. L. (2020). Three generations on a holiday: Exploring the influence of neo-confucian values on Korean multigenerational family vacation decision making. *Tourism Management Perspectives*, 78, 1-10.
- Yeoman, I., Schänzel, H., & Smith, K. (2013). A sclerosis of demography: How ageing populations lead to the nncremental decline of New Zealand tourism. *Journal of Vacation Marketing*, 19(2), 91–103.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564). กรุงเทพฯ.
- ชายชาญ ปฐมกาญจนนา, & และนรินทร์ สังข์รักษา. (2558). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 26(1), 119-129.